

3 НЬОАРКУ В УКРАЇНУ ВІДЛІТАЄ ЛІТАК З ЛІКАМИ

**ПРИЙМАЮТЬСЯ ПРЕДМЕТИ ЩОДЕННОГО
ВЖИТКУ, НОВИЙ І НОШЕНИЙ ОДЯГ ДЛЯ ДІТЕЙ**

Ньюарк, Н.Дж. — Стараннями Фонду Допомоги Дітям Чорнобильської ЗСА (ФД-СУ) та Фонду Допомоги Рухові з Канади (ФДР) в суботу, 10-го лютого, відлітає в Україну, замовлений літак. Маршрут літака — Ньюарк — Торонто — Київ — Львів.

Літак везтиме ліки, вітаміни, бандажі, одноразові шприци, порошоківані молоко і соки, масло оріхове, сухі зупи, одягу для дітей, як нову так і ношену, мило та іграшки. Ліки та продук-

ти або даровані фармацевтичними фірмами та добродійними фундаціями, або закуплені за зібрані гроші.

Організатори цього польоту ФДДУ і ФДР просять громаду якнайшвидше допомогти із збіркою одягу для дітей. Одягу, як нову так і ношену, слід віддавати українським церквам: православним, католицьким і свангельським, які перешлють ці речі до церкви св. Івана Хрестителя: Sandford ave., Newark, N.J. 07106.

СТАРАЮТЬСЯ ПРО РЕГАБІЛІТАЦІЮ В. СТУСА

Київ. — Газета „Молодь України“ з 7-го січня помістила довшого листа до редакції у справі регабілітації видатного українського поета, який помер в Сибірі на заслання, а його тілліні останки були недавно переповані з двома іншими його друзями Юрієм Литвиним і Олексієм Тихим на Київському цвинтарі. Відкритого листа підписали: Олександр Гончар, Олександр Бердні, Анатолій Давидов, Іван Драч, Раїса Іванченко, Степан Колесник, Ліна Костенко, Василь Скурятинський, Станіслав Тельнюк, Віктор Терен і Михайло Шевченко.

Автори листа пишуть: „Делати нагальнісіть постане питання про необхідність перегляду справи, регабілітації видатного українського поета Василя Стуса. Слово „видатний“ у даному контексті — не випадкова обмова. Йдеться про талановитого, відомого в усьому світі поета, перекладача, критика, публіциста, який трагічно загинув у персь-

(Закінчення на стор. 4)

ЄПІСКОП РПЦЕРКВИ „ГОЛОДУЄ“ В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОМУ

Київ. — Газета „Радянська Україна“, орган ЦК компартії України, Верховної Ради і Ради Міністрів УС-СР, помістила у числі з 7-го січня довшу інформацію А. Боечка, студента факультету журналістики КДУ, про Архiepіскопа івано-франківського і коломийського Макарія, який на знак протесту проти спроби групи греко-католиків захопити Свято-Воскресенський собор в Івано-Франківському, проголосив голоду.

Очевидно, українські католики, переслідувані собору, зайняли церкву і почали відправляти Богослужби у їхньому обряді. Архiepіскоп Макарій натомість вирішив покірливою підтримкою своїх зверхників, не тільки церковних, але й світських, тобто КГБ, який він заявив, що „голодує“ у знак продовжувати діти, поки останній католик не залишить територію собору.

Після того, як Архiepіскоп Макарій відмовився „трапиться нагоду“ і він потелефонував до Києва і обов'язково до Москви та вислав спеціальну телеграму самому Михайлові Горбачову, президентам західних держав на території яких живуть українці, зокрема Джорджу Бушу, а також Папі Іванові Павлові II, решта справи зробили катебісти. Вони пустили в хід чутку, що „католики провакатори“ вбили одного вірного РПЦеркву і поранили двох.

Вміжчасі Архiepіскоп Макарій вислав другу телеграму Папі, у якій закликає Святого Отця „звернутись з посланням до греко-католиків“ західних областей України „про припинення насильницьких дій до РПЦеркви“. При тій нагоді Макарій, як зрештою ціла ієрархія РПЦеркви, побоюючись, що їхня Церква перестане існувати в Західній

Україні, налякавшись втратити хліб і посаду, створили цілий театральний спектакль і почали підносити крик про перебрання церков не так церковними, як політичними особами. Сам Макарій розпускає чутки, що католики погрожують йому розпінати на церковному подвір'ї.

На пресовій конференції в Москві, яку скликали прибічники Патріарха Пімена, Архiepіскопа Макарія заградували до числа „мучеників-героїв“, який страждає за Російську Церкву.

Західні кореспонденти, які брали участь у згаданій конференції, використали нагоду, принаймні деякі, щоб поінформувати своїх читачів про злікувану УКЦеркву Іосифом Сталіним в 1946 році, про ув'язнення ієрархії, священників, монахів і монахинь та вірних. Якщо йдеться про церкву в Івано-Франківському, то це 210,000 мешканців цього міста принаймні 80 відсотків населення підтримують вимогу УКЦеркви повернути їй загублене після Другої світової війни майно, включаючи Свято-Воскресенський собор.

**ДОПОВІДЬ
В. БРЮХОВЕЦЬКОГО**

Нью-Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка влаштує доповідь на тему: „Шлях до Голгофи: життя-ва доля Михайла Зерова“, яку виступить доктор філології, завідувачий відділом теорії літератури Інституту Літератури ім. Т.Г. Шевченка АН УССР, заступник голови Ради Національностей Великої Ради Народного Руху України за Перебування Вячеслав Брюховецький. Доповідь відбудеться в суботу 27-го січня, о 5-й год. вечора в Домі НТШ, 63 Четверта аве., між 9-ю і 10-ю вул.

УКРАЇНА МАСОВО СВЯТКУВАЛА СІЧНЕВІ РОКОВИНИ

ПОНАД 300,000 ОСІБ ПРОВЕЛИ ЖИВИЙ „ЛАНЦЮГ ЄДНОСТІ“ З КИЄВА ДО ЛЬВОВА

Київ (УГС і УНДЛ). — У неділю, 21-го січня, Україна святкувала так, як ще ніколи до того не святкувала жодне свято. І знаменно те, що так вчисто, так масово і дійсно небувало Україна святкувала свято, офіційно не визнане, відзначала день, до якого офіційна усе-сесерівська „наука“ ставить свідомо негативну, якщо не сказати ворожу.

І зійшлися на це свято люди по всій Україні та за її межами: у Москві, Прибалтиці, Європі, Америці та Австралії на заклик неофіційної, незареєстрованої, згідно союветського закону, неіснуючої організації, яку, фактично, влада не визнає. Сьогодні все було символічно. Сотні й сотні, якщо не тисячі блакитно-жовтих прапорів майоріли, сонце сіяло — в Україні у січні прийшла весна.

Це свято ще раз і вже беззаперечно, показало всьому світові та й самим українцям, наскільки глибоко пролягла межа між владою та народом. І недаремно більшість учасників мітингу в Києві прихильно сприйняли появу гасла: „Геть окупантів!“, яке з'явилося на даху однієї з будиноків на Софійській площі.

У столиці свято почалося в год. 11-й ранку Малеб-нем за Україну, що його відправили священники УАПЦ, отці Методій, Тадей, Ігор та Юрій з Києва, Львова та Станіслава. Відтак згідно з планом, о 12-й год. дня від собору св. Софії у Києві простягся живий ланцюг. Уже в год. 8-й ранку тисячі людей автобусами, електричними, приватними автоматами, пішки, добиралися до місць, де вони мали стояти. У 9-й год. ранку кілька автобусів з членами УГС виїхали на 108-й кілометр, щоб зайняти ділянку від цього до 122-го кілометра. Майже у кожного в руках — блакитно-жовтий прапор. 250 учасників акції, які ре-

зентували УНДЛ, зайняли частину траси від села Березівка до села Калинівка. Від св. Софії першим стояв голова НРУП Іван Драч, потім керівництво НРУП, проті наглухо зачепленої брати брати ки Всеукраїнського Православного Братства зі священниками, відтак — члени місцевих осередків НРУП та різних незалежних громадських об'єднань з Полтави та Одеси, з Січеслава (нині — Дніпропетровське) та Донецького, з Криму, Миколаєва, Станіслава, Харкова. За попередніми даними в акції взяло участь більш як 200,000 учасників. На диво вичіпні й усміхнені міліціанти, принаймні у Києві та по трасі до Житомира, не тільки не перешкоджали, але навіть в лемому допомагали. Від 12-го год. до 1-ї стояв святковий живий ланцюг.

Після год. 1-ї люди почали з'їжджати й сходилися у Київ на Софійську площу, де в год. 4-й мав початися мітинг. Перед тим кілька тисяч з прапорами й гаслом „Слава героям УПА — борцям проти німецько-гітлерівських та москво-большевицьких окупантів!“ пройшли маршем від пам'ятника Шевченка через весь Хрещатик до площі св. Софії.

О год. 4-й тут було вже не менше як 80,000 учасників. Люди все надходили й надходили. Тисячі українських прапорів майоріли над площею.

Мітинг почався виступом поета, депутата Верховної Ради СССР, голови ТУМ ім. Шевченка Дмитра Павлича, який привітав усіх із святом. Після нього письменник Борис Рімоненко зачитав Четвертий Універсал Центральної Ради УНР. Потім було зачитано Акт Директорії та звернення Української Національної Ради ЗУНР про злику західних та східних земель України. Всього вис-

тупило понад 30 промовців, у тому числі представники УАПЦ та УКЦ, Олександр Гончар, Володимир Яворський, Сергій Конев, директор Інституту Філософії, академік Володимир Шинкарук.

Найскрашнішими були промови Левака Лук'яненка та голови Львівської організації СЧУМ Олега Вітовича. Голова львівської СНУМ висловив надію, що в разі потреби у бій за незалежну Україну поведуть нас нові Петлюри й Шухевичі. Закінчив свій виступ Вітович переконанням у скорі святкування величного свята — свята виходу України зі складу союветської імперії і закликав підтримати гасло львівської СНУМ — через ради без комуністів до вільної України.

Л. Лук'яненко зазначив, що однією з причин загибелі УНР був несвоєчасний пшифізм, розпуск армії, „з чого скористала молода червона Росія“. Далі Лук'яненко зупинився на шкідливості соціалістичних утопій, і якщо промова Вітовича була сприятливою присутніми, то промова Лук'яненка викликала одностайне схвалення, а зокрема його наголошення на необхідності йти до незалежності мирним шляхом, про наслідки російської окупації, про те, що імперія злилася в руїнух, поставила незалежну українську державу.

Як завжди, добре виступив Юрій Бадзьо. Після мітингу слово взяв Петро Січко і закликав шанувати пам'ять героїв, які поклали за свободу України. Мертва тиша вляглася над майданом.

Після того хор під керівництвом Леопольда Яценка заспівав стрілецьких пісень і всі люди на майдані, а їх зібралось на кінець мітингу близько 120,000 — підхопили. Особливо вочи

сто дунав гимн „Ще не вмерла України“.

Одразу після мітингу, в 6-й год. вечора, більшість його учасників подалась до пам'ятника Кобзареві. Проходячи попри будинок КГБ люди скандували „Ганьба!“ Багато хто ставив запалені свічки до пам'ятника, а згодом хтось почепив гасло: „За незалежну Україну“. Від пам'ятника люди пішли до будинку Верховної Ради з вигуками: „Геть 6-ту статтю“ та висловили невдоволення „урядові“ та особисто Валентині Шевченко.

Деякі гасла підняли під час акції та мітингу: „Ми халі Сергеевич, Харьков и Донецк — украинские города“, „За відновлення УНР“, „В єдності та незалежності — наша сила“, „1919 — добровільна злику, 1939 — примусове „освободження“, „Акт злику ЗУНР і УНР — вираз спільного чуття однієї цілоти українського народу“ тощо. Були також гасла на екологічну тематику та проти диктатури КП-СС.

У Львові ланцюг стояв у три ряди. Видно було гасла, яких автори вимагали волі України. У кожного — прапор. На трасі Львів-Тернопіль, де, за словами очевидців зібралось до 200,000 людей стояли на відстані 1-2 метрів. О 5-й год. вечора розпочався мітинг, який зібрав більше як 100,000 учасників. Виступали: голова НРУП Орест Влох, від УГС — Вячеслав Чорновіл, письменник Роман Лукбівський, представники регіональних організацій НРУП, гості з Литви та голови товариств вірменської та жидівської культури.

Цього ж дня мітинги відбулися по всій трасі маршруту ланцюга, а також у всіх більших містах України. Цікаво, що в Одесі активісти „Південної Гро-мади“, УГС та УНДЛ зуміли відстояти прапор під час мітингу на Соборній площі.

У ЧЕРНІВЦЯХ ТАКОЖ СВЯТКУВАЛИ

Чернівці (Володимир Гапоненко, УПА). — У неділю, 21-го січня, біля руського міського цвинтаря при вул. Кишинівській в год. 12-й було організовано живий ланцюг довжиною прилізно три кілометри. Ланцюг був організований на знак солідарності з всеукраїнським живим ланцюгом між Львовом і Києвом.

На кінцях живого ланцюга було піднято емблеми ЗУНР і УНР — золотий лев на блакитному фоні з золотим тризубом на блакитному фоні. Потім біля ходу на цвинтар відбувся санкціонований мітинг на честь 71-их роковин возз'єднання України в єдину суверенну соборну державу. Були підняті хоругви і понад 80 синьо-жовтих прапорів. На мітингу були присутні біля 3,000 осіб.

Член УГС поет Кость Бондаренко прочитав свої вірші, присвячені цій знаменній даті. Член Крайової Ради НРУП Володимир Старих розповів про події того героїчного минулого. Член УГС Богдан Кравчук розповів про героїчний шлях січових стрільців. Співали „Ще не вмерла України“ і „Гей у лузі“, були покладені вінки на могили визначних українських діячів: Воробкевича, Ольги Кобилянської та інших. Після Малебни, колона з хоругвами і прапорами рушила по вул. Руський до храму Успенія, де також був відправлений урочистий Малебень священниками УКЦ.

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТІ В МІННЕАПОЛІСІ

Міннеаполіс, Мінн. — Місцеві Відділи УАКРаді і УККА влаштували Свято Державності в неділю 28-го січня, о год. 4-й по полудні, в шкільній залі української католицької церкви св. Константина, 515 Юніверсіті аве., Н. І. Головному доповідь виступив Президент УНР в екзилі Микола Плавюк. В художній частині: виступ хору „Дніпро“, виступ жіночого ансамблю „Свхаш-зілля“ і декламації.

СПОРАДИЧНІ БОЇ В АЗЕРБАЙДЖАНІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Москва. — Совєтське пресове агентство ІАСС каже, що нібито ситуація в Азербайджані починає поправлятися, але закордонні кореспонденти, які беруть свої інформації переважно з дисидентських джерел, користуючись телефоном, бо ані до Азербайджану, ані до Вірменії їх не пускають — говорять про продовження спорадичних боїв в Баку й на провінції, особливо у західній частині республіки та збільшення жертв в людях.

Число забитих в Баку, за совєтськими джерелами, досягнуло 93 осіб; за азербайджанським Народним Рухом в Баку, загинуло кілька сот осіб, кільканадцять тисяч були поранені, а велике число членів Руху ще й досі перебуває в руках КГБ на слідстві.

Кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ Френсіс Клейне у числі з 24-го січня, натякає на можливий компроміс і діалог між центральним урядом і представниками Народного Руху, який, нема де правди діти, репрезентує понад 90 відсотків усіх азербайджанців. До компромісу й діалогу схильний є також генеральний секретар ЦК КПСС і президент СССР Міхал Горбачов й більшість членів Політбюро. Верховна Рада Азербайджанської ССР не відступає від свого рішення про виведення совєтської війська і продовжує погрожувати Москві виходом республіки із Союзу. Досі сам М. Горбачов не заявив ще становища до азербайджанських вимог, але намієть ген. майор Євгеній Нечаєв, речник міністерства оборони СССР заявив кореспондентам, що зустріч між

представниками центрального і республіканського урядів з участю Народного Руху відбудеться.

Тим часом в Москві стало відомо, що у зв'язку з подіями в Азербайджані, заповідний урядівний Центрального Комітету КПСС, який мав розглянути проблеми та застановитися над реформою комуністичної партії, пересунуто на пізніший час. Говориться про 5-го лютого.

Тофік М. Гасімов, керівник азербайджанського Народного Руху заявив у телефонічному інтерв'ю, що „усі говорять про компроміс, діалог, переговори тощо, але жодна сторона, жодна на відповідальну особа досі ще не запропонувала таких переговорів“. Він накликав також на непорушність на самому кремлівському олімпі. Консервативні сили у Політбюро і Центральному Комітеті КПСС домогатися безпосереднього злушення „реbelі“ в Азербайджані та в інших республіках та довшої окупації Баку; інші, в тому числі М. Горбачов, протидіють тому, і пропонують переговори і мирний діалог.

Стало також відомо, що Москва погрозила Іранові дипломатичними консеквенціями, якщо іранські урядові речники будуть вимушуватись до внутрішніх справ СССР і доставлятимуть зброю, амуніцію, літературу, військовий виряд тощо. У відповідь 270 іранських парламентаристів підписали петицію до М. Горбачова з критикою совєтської мілітарної політики у республіках, зокрема в Азербайджані.

КОНГРЕС ЗСА ВІДНОВИВ ПРАЦЮ

Вашінгтон. — Після двомісячних вакацій Конгрес відновив свою працю у вівторок, 23-го січня. Очікують, що він дасть бій Президентові щодо надання притулку китайським студентам, які навчаються у ЗСА і побоюються повернення на батьківщину.

„Ми фундаментально розходимося з Президентом у багатьох важливих справах“, — заявив напередодні відкриття чергової сесії Конгресу у Палаті Репрезентантів демократ з Мізурі Річард Гепгардт.

Одне з розходжень зв'язано з пропозицією Конгресу дозволити всім китайським студентам, в яких минув термін візи, але які бояться повертатися в Китай, залишитися в З'єднаних Штатах. Минулого року президент Джордж Буш наложив вето на цю резолюцію. Буш керувався не байдужим ставленням до студентів з комуністичного Китаю, а бажанням протистояти Конгресові, який вимушується не в свою діяльність. Конституція надає виконавчій владі (Білому Дому) право вирішувати всі справи, зв'язані з зовнішньою політикою.

Вважають, що в кожній палаті Конгресу резолюція набере дві третини голосів, і таким чином, вето Президента буде відкинуто.

„Поразка чи перемога, але Президент буде широко користуватися правом вето“, — обіцяв у понеділок напередодні відкриття сесії Конгресу пресовий секретар Білого Дому Мартин Фіццотер.

Дж. Буш буде, мабуть, все частіше вдаватися до права накладати вето, бо нині він користується широким підтримкою американців. Останні опитування громадської думки свідчать, що діяльність Президента схвалюють від 75 до 81 відсотка виборців. Популярність Буша перевищує навіть популярність його попередника Рональда Регана.

На думку політичних коментаторів, в центрі уваги Конгресу в найближчому часі будуть стояти два питання. Перше: наскільки треба скоротити видатки на оборону і чи повинні гроші, зокромені Пентагоном, йти на розширення соціальних програм або на зменшення дефіциту федерального бюджету.

Друге питання: про скорочення відрахувань у федеральний пенсійний фонд. Таку пропозицію вніс в кінці минулого року сенатор-демократ з Нью Йорку Деніел Мобінген і нині про нього говорить вся країна.

Конгрес також повинен розглянути справу про очищення повітря, проблему догляду дітей-дошкільників, процедуру фінансування виборчих компаній і, звичайно, шляхи зняття дефіциту федерального бюджету.

НОВІ РУМУНСЬКІ КЕРІВНИКИ не задоволені повільною реакцією Адміністрації президента ЗСА Джорджа Буша на події в Румунії і осунення та знищення колишнього диктатора Ніколае Чаушеску. Сильвіо Брукан, провідний член тимчасового румунського уряду і міністер закордонних справ Сердіо Чела, заявив, що численні європейські країни, включно з СССР, доставляють всяку допомогу для Румунії, але між ними немає американців „Де американці?“ — запитують румунські урядові особи і „чому вони такі байдужі до подій та перемін в нашій країні“. „Ми хотіли б навізати з Вашингтоном дружні відносини, але, правду кажучи, не знаємо з чого починати“, — кажуть представники уряду і лідери політичних партій. Представники американської амбасди в Бухаресті заявили, що досі ЗСА вислала до Румунії різних товарів й медикаментів на суму 750,000 доларів. Дальшу допомогу для Румунії повинен визначити Конгрес. Очевидно, румуні також незадоволені еміграційною політикою ЗСА, яка вважає, що румуні вже не є більше переслідувані.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс) Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00 UNA members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Воля і сила народу

Від 14-го липня 1789-го року, коли то розпочалися паризькі демонстрації силою здобули колишню фортецю перемінену на в'язницю Бастилії, аж по 1989-й рік не було такого, щоб народні маси безпосередньо впливали на хід історичних подій. За неписаним законом історії — можуть це чинити виняткові постаті, бо нема автоматизму подій а люди творять їх.

Александр Великий, Юлій Цезар, Карло Великий, Наполеон, багато інших у всесвітній історії, Богдан Хмельницький в історії України — змінювали хід подій. Здобуття Бастилії, яка стала символом тиранії династії Бурбонів у Франції, започаткувало Велику французьку революцію, яка в свою чергу започаткувала еру новітньої демократії в Європі. Правда, вже англійська Магна Карта Лібертатум (Велика Хартія Вольностей) уводила демократію у 1215 р., а після французької революції шойно у 1848 року прийшла в Центральній Європі „Весна народів“ у 1848 році. Але й демократія, дефініція якої каже, що „влада від народу, через нарід і для народу“ хоч допускає масові збори, віча, демонстрації, визнає впорядкований шлях усіх подій, нормований крайовими конституціями. Американська конституція, якою захоплювався Шевченко мріючи про заведення її в Україні, не признає безпосереднього вибору президента — виборці голосують „загальною і тайною“, але не безпосередньо, бо вибирають президента електори за складною процедурою.

Тим часом у минулому році покотилася по комуністичних сателітних країнах революція за зразком парижан з другої половини XIX сторіччя. Закріпилася прийнята міжнародними засобами масової інформації термінологія, що це була „мирна революція“. Не скрізь мирна, бо в Румунії схопили і після короткого засекреченого військового суду розстріляли диктатора Ніколае Чаушеску і його дружину Елену. Але ж навіть у Польщі впала монополістична влада Комуністичної партії в наслідок затишних масових страйків. У Східній Німеччині режим захитався, коли десятки і сотні тисяч громадян втікали по черзі Мадяришину і Австрію, згодом через Чехо-Словаччину і ця втеча довела до скасування берлінського муру. На цьому місці кількакратно підкреслювано, що процес ліквідації комунізму ще не закінчився — він продовжується. У Румунії безупинні масові демонстрації присилували уряд проголосити розв'язання Комуністичної партії. Мадяришину перша змінила назву „Комуністична“ на „Соціалістична“. Кілька днів тому у Східному Берліні розпочалися демонстрації вдерлися до будинку колишньої комуністичної політичної поліції і зруйнували все внутрішнє влаштування. В Азербайджані безпосередня воля народу проявилася у тому, що все населення заявилося за демонстрантами у столиці Баку і перешкоджувало совєтському війську посуватися вглиб країни.

Аналізуючи і з'ясовуючи історичні події з минулого року, які продовжуються у цьому році, треба обов'язково звернути увагу на історичний феномен, що комунізм вальється під безпосередніми ударами народних мас. На тлі цього феномену смішним було переконання Горбачова литовських патріотів, що вони повинні здійснювати свої бажання поступово, терпеливо і легально. 70-тирічне панування комунізму в Європі, з підпорядкуванням собі в 1917-20 роках усіх тамошніх молодих самостійних держав, плюс дальша окупація під час і після Другої світової війни і плюс підпорядкування собі шости самостійних держав у Східній і Центральній Європі — це був один ланцюг злочинів, знущань і кривавого переслідування. За Адольфа Гітлера терпіли народи в окупованих Третім Райхом країнах. Але нічим велоса добре, вони були упривілейовані, як „Герренфольк“. У Совєтському Союзі корінно московському народів було і є ще найлегше жити, але він також підлягає владі однієї партії: Александр Солженіцин і Андрей Сахаров були корінними росіянами, але вважали себе жертвами державно-партійного насильства.

Нарід не завжди поводить себе мудро і правильно. Німецький нарід у демократичних виборах дав більше Націонал-демократичній партії Адольфа Гітлера і штовхнув Німеччину у провалля. Знаємо, що в Америці деякі обрані народом президенти накоїли багато лиха і на наших очах перевируємо, як погано вибирають деяких губернаторів на посади мист. Але демократична система таки найкраща з усіх існуючих систем. І все має свою логіку. Логіка безпосереднього виступу народних мас проти комунізму є ця, що увірвався терпець народів. Народи надто натерпілися, спомини перетерпілого занадто свіжі, щоби можна було ждати на еволюційний легальний шлях — також там, де була і є національно-державна свідомість народних мас. І тому ще не відомо, як проявиться далі започаткована революція.

Московські мілітаристи були заскочені, коли на підставі фактичних даних у 1982 році ствердили, що коли прийшло б до більшого конфлікту з США, вони приречені на поразку. Несподіваний вогонь афганського спротиву і поступове збільшення воєнного арсеналу в США заставило лідерів Совєтського Союзу застановитись над цими справами і поробити відповідні рішення. В першу чергу технологія Заходу заставляла їх до змін на військовому відтинку. Зміни, що заіснували на відтинку суспільно-політичному в країнах Середньо-Східної Європи, причинилися до цього, що Совєтський Союз, неспроможний далі втримувати імперію тими самими методами загартування вільних країн. Тому Горбачов у своїй зовнішній політиці старався не примінювати цих агресивних методів, наслідки яких десятиліттями відчував Совєтський Союз, на всіх відтинках економічного і суспільно-політичного життя.

Над цією проблемою застановляються політичні аналітики Заходу і дискутують, в якій спосіб можна було б допомогти Горбачову в цьому скрутному положенні, яке заіснувало тепер, не тільки в Східній Європі, але й в Совєтському Союзі. Треба підкреслити, що „жеструби“ у Ряду президента Буша вважають, що треба залишити систему соціалістичну московського зразка, щоб вона потонула бо тільки розпач і страх перед втратою влади, змусить совєтський уряд до радикальних економічних і суспільних змін.

В Канаді економіка сповільнилася, головні під кінець року. Індекс консумційних цін зріс до 5,4 відс., що збільшило інфляцію, а збільшена вартість долара до 85,92 у відношенні до — американського збільшила торговельний дефіцит, бо імпорт зріс, а експорт зменшився. Економіку під кінець року захитали підвищені ціни, домобудівництво і висока дискантова стопа (9 відс.), тому уряд підніс податки. Але, через протести громадян зменшує на добрих і услуги з 9 до 7, що зменшить державні доходи до 4,7 відс. дол. Збільшує податки для заможних з 3 до 5 відс., а зменшує для середньої класи, з меншими доходами, бо вже платять 12 відс. податків у кондомініях. Після ратифікації торговельного, вільного від мита договору з США товарообмін збільшиться і дохід зросте до 6 відс. дол., головне, через хемікалії, фермерські продукти, електроніку, електричні машини, які будуть дешевші в обох країнах і дадуть 200 відс. дол. торговельного доходу.

Банк Японії під кінець року знов підніс дискантову стопу до 4,5 відс. (третій раз в 1989 році), щоб зупинити інфляцію, через зростаючі ціни і підвищені вартості сировини, яка захиталася у відношенні до долара і марки. Уряд виявив незадоволення з огляду на вибори, що сповільнить економічний ріст. Економіка зростає на 5 відс.,

Володимир Яців

ПОБОЮВАННЯ В МОСКВІ

Цільно-політичних змін у системі. Можливо, що така розв'язка цієї проблеми, потрібна, і на часі тому, на підставі бо останніх рішень Верховної Ради СССР на другому пленумі, Горбачов та його дорадники не думають переключуватись на вільну ринкову господарку. Вони в дальшому на п'ять років залишають господарку країни в системі Центрального планування, яка не принесе змін на господарському відтинку, а навпаки причиниться до припшення і поглиблення кризи на всіх відтинках життя народів СССР. Такі рішення може мати поважний негативний вплив на перевернення в життя змін у системі.

Протилежно до таких потягнень, приватна власність, ринкові ціни на харчові продукти, як теж товари першої необхідності, можуть забезпечити впровадження господарської свободи — вільної ринкової господарки, що допоможе Горбачову авести в життя зміни, що будуть іти в добро народам Совєтського Союзу. Треба сказати, що ліберали які вважають, що холодна війна вже закінчилась, та що демократизація системи вже почалася, і тому продовжування окупації окремих країн північно-східною армією, як такий підтримка окремим військовим одиницям, як формам імперії, залишається

єдиними слідами неповажної ери. Вони підтримують Горбачова в його прах для введення змін в системі тому, що банкрутство реформ допровадило б до опанування влади військовиками, або опозиційними силами народних мас.

У цих справах висловили свої думки колишні видатні дипломати на річному семінарі, спонзорованому Міжнародним студійним центром. Десять колишніх державних секретарів були згідні в тому, що холодна війна зближається до кінця, а колишній секретар державний Вільям Роджерс сказав, що „це була велика боротьба з дня на день між двома ідеологіями, яка закінчилась досить добре“. Знову Дін Раск, один із перших, який був свідком початку холодної війни, підкреслив, що „він чекав до кінця довго, коли прийде цей день, що Совєтський Союз приєднається до людської раси, і проявить себе, як цивілізований член світової спільноти“.

Горбачов в останніх своїх відважних потягненнях на відтинку зовнішньої політики старався за всяку ціну ввійти до спільноти цивілізованого, культурного і вільного світу, щоб з його допомогою вирятувати імперію від катастрофи. Йому вдалося прихилити до своїх планів перебування лідерів Заходу, включно з президентом США, який

відкликав всі обмеження, тариф, які були встановлені в різних часах і з різних політичних причин. Президент Буш погодився на символічний вхід Совєтського Союзу в економічну систему Заходу, як також допоміг Горбачову в апостольській столиці Риму отримати політичне благословення для своєї перебудови. Адміністрація Буша, однак за це в заміну нічого конкретного не отримала, як наприклад і жадних зов'язань, які відносилися б до справ з'язаних з проблемами в Центральній Америці. Тому критики політики Буша запитують, чи такі потягнення на відтинку зовнішньої політики йдуть в добро США, і чи це є в інтересі вільного світу рятувати цю загигаючу останню імперію.

Виглядає, що деякі політики з ліберального табору призабули про деякі факти і прийняли можливість неправильний напрямок на відтинку зовнішньої політики у взаємовідносинах з Совєтським Союзом. Якщо холодна війна відбувалася б у центрі СССР, а не на периферіях, тоді Москва відчувала би до певної міри тягар холодної війни. Вона продовжує цю політику якраз на периферіях, і немає сумніву, що Совєтський Союз є далі активний у Центральній Америці, як теж в Афганістані. Така активність, як уділювання допомоги Кубі чи Калубі, з точки стратегічного погляду, не є так важливою під сучасну пору, і тому Адміністрація Буша не прив'язує більшої уваги до цієї проблеми.

Закінчення буде.

Андрій Бук

ЕКОНОМІКА 1989 РОКУ

У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

сення чотирьохма наворотами відс. стоїти в шістьох державах, найбільше в Німеччині (9 відс.), а через зростаючу консумцію, цини і інфляцію буде знов збільшена. В останніх місяцях зросло затруднення на 350,000 досягаючи 28 мільйонів, але зросло і безробіття до 2,2 мільйона, через наплив біженців зі Східної Німеччини. Через пожевлення торгівлі з країнами Східної Європи і фінансову допомогу Польщі, Мадяришину і Східній Німеччині марка зростає на вартості, через великий попит. Торговельний дохід зріс до 37 відс. доларів.

У Британії — зростаючі ціни, висока інфляція (8,5 відс.) піднесли відсоткову стопу до 14,5 відс. (найбільше з усіх індустріальних країн), яка спричинила економічне сповільнення. Спавд дрібної продажі, збільшення імпорту і спадаюча вартість фунта стерлінгів збільшила торговельний дефіцит до 23 відс. доларів. Резерви золота і чужих валют зменшилися через санацию фунта стерлінгів. Будова тунелю під Канал Ляманш між Великобританією і Францією, довжиною 93 миль — двох ліній на авта і поїзди продовжувалася, не зважаючи на брак капіталу. Наприкінці листопада

збудовано було 34 миль, коштом 3,25 біл. дол., його запроксовано на 1991, а урочкомлення на червень 1993 рік. Кошти будови досі 40 відс. більш, ніж проксовано, а загальні кошти 11,2, а не 8,2 біл. дол., як раніше проксовано. Тутіле буде 10 британських і європейських конструкторських компаній з капіталом 7,5 біл. фунтів стерлінгів і технічні банкові дорадники з капіталом 8 біл. фунтів стерлінгів. Скорість тунелю 75 миль на годину, а не 100 миль, як раніше проксовано. Можна припускати, що по відкритті тунелю летунські лінії втратять пасажирів, що напевно спричинить знижку цін на квитки.

В Італії ціни і інфляція зросли, відсоткова стопа — 9 відс., торговельний дефіцит зріс з 6,3 до 10,3 біл. дол. У Франції економічне сповільнення степенувалося, безробіття зросло, продукція впала, торговельний дефіцит збільшився з 5,8 до 8,4 біл. доларів. Дванадцять держав Європейської спільноти рішили в грудні, не зважаючи на спротив Великобританії, створити з новим роком Центрального банку з спільною монетою, щоб допомогти країнам Східної Європи фінансово закріпити демократичний устрій і Італії щодо об'єднання обох Німеччин, що може викли-

(Закінчення на стор. 4)

Лист з України

„Ти певно знаєш, що в нас в роки перебудови заснувалося товариство „Рух“, якого мета дивинути з нападку нашу культуру та мову, оживити дальшу і ближню історію... Цей рух часто організує всілякі мейфестації в захист наших національних і релігійних цінностей.“

Тому три тижні я була в Пасічній біля Івано-Франківського на вродистій відправі за легалізацію УКЦ. Було двох списків і кілька канадців священників. Народу — 50,000.

Опісля йшов похід в так

званий „Дем'янів Яр“, де розкопали кілька могил із закоханими жертвами сталінізму із 1941 року. На столах стояли густо людські черепи, руки, ноги, на землі лежало зовсім зотлілий одяг. Десять найшли довгу дівочу косу...

Я начислила тих черепів більше 200. А опісля ще розкопували і найшли ще більше. Наступної неділі мають хоронити цих мучеників. Збирали гроші на пам'ятник. Дуже хотілося б бути на тому похороні. Під враженням побаченого я написала вірш:

МУЧЕНИКАМ З ДЕМ'ЯНОВОГО ЯРУ

Коліс вас вирвано з корінням
Із юного життя простору,
І крізь вузьку межу зіп'янілих
Вийшли ви в вічність незорну...

Ніжні фіалки земаю відкрили:
Цвіла для вас весна остання,
А ви заснули сном могил, —
Ще й не проснувшись від кохання.

Із передсмертними сльозами
Злилися в одне вечірні роси,
І протеклисі полями
Високий стан і чорні коси...

Кругом з великої руїни
Життя невидно просторас:
Цвіте на славу України
Ланом хвилястим, темним гасм...

А в дальшому ця жінка пише:

„Яворівського треба подивляти за його енергією, працьовитістю і жертвенністю. Взагалі переважно всі наші письменники й поети по-геройськи борються за нашу культуру й мову, за народні права.“

У нас виходить прекрасний тижневик „Літературна Україна“, орган Спілки Письменників України. Вона завжди друкує виступи їхні у

Верховній Раді — велика сатисфакція читати. Також різні матеріали з історії нашої культури й літератури.

Також у Львові виходить журнал „Жовтень“ — орган львівської спілки Письменників, де друкуються по вісті сучасних письменників і твори „Ростріляного Відродження“. Я передплачую одне і друге. Це для мене справний празник. Всім щирі вітання — Уня“.

Ганна Гайворонська

НАТХНЕННЯ

Натхнення —
Блискавиця кульова.
Посеред ночі — полум'яна грива.
Забарабанили градинами слова,
Затанцювала у каюках злива.
Не ворухнутись — трапиться біда.
Ще мить життя —
І стану блискавкою.
Але нічого в світі не шкода
За ніч натхненню,
З диво-горозовицею.
Вулиці у мене,
Наскрізь пропечі
Й коли я підведуся з попелюш,
Моїх радків
Булатній мечі
Від гарту блискавиці
Стануть вищі.

Мені в обличчя плюнули за те,
Що я не відреклася своєї мови,
За слово, материнське і святе,
Яке ви продали колись, панове.
А я не звинаваю Донбас,
Російську націю за це не проклинаю,
Не Україна відірвалася від нас,
А ми забули Україну у цій краї.
Я гордо витру з вилиці плювок —
Державна мова з цього не загине.
І від Луганська — до злих зірок
Ніхто в мою не плюне вже дитину.

(Передрук із збірки поезій „В зірках перестиглих“, журнал „Україна“ ч. 52, грудень, 1989)

Мирослав Прокоп

НА ПОРОЗІ НОВОГО ДЕСЯТИЛІТТЯ

II.

„Революція згори“, як почав Горбачов і без якої немислимо уявити події хоча б 1989 року, має особливий вимір у плануваннях і діях рухів за свободу всіх народів імперії. Справа в тому, що стратегія і тактика всіх визвольних рухів повноволених Москвою народів у принципі виключала можливість будь-якої серйозної еволюції тоталітарного комунізму. За такою настановою промовляли і досі промовляють десятиліття доволу і багаті докази незміненості цієї системи, так що навіть деякі теперішні відхилення від її догм приймаються з оправданним скептицизмом. Але, саме життя і конкретні зміни які стаються, часто більше ваять чим устійнені схеми і переконання. Так діється і тут, і тому, з нових умов, які спровокував в імперії Горбачов, на різний лад користуються народи імперії, і про їхні визвольні рухи від Східного Берліну до Прибалтики, Грузії і Вірменії, також Молдавії та навіть України говорять сьогодні весь світ.

Притому, „революція згори“ і участь в ній народів імперії має дві характеристичні риси. Поперше, переміни, що відбуваються у Східній Європі, мають, за винятком Румунії, мирний характер, і успіхи боротьби за свободу досягаються там мирними засобами, без кровопролиття. Це напевно також результат політичної культури тих народів і їх велике надбання. Чи це однак тривале явище — покаже майбутнє. Подруге, ці успіхи є результатом компромісу між діями комуністичних партій і репрезентантами демократичної опозиції, точніше, комуністичні правителі змушені зріктися монополією влади і боротися за своє місце в спектрі інших політичних сил. Тут також тільки дальший розвиток подій покаже наскільки вони засвоють собі принципи і звичай демократичного суспільства, себто толеранції взаємоповаги, політичного

плюралізму. На всякий раз, це є нові ситуації в житті народів совєтської імперії і вони відкривають нові можливості перед народами боротися за власний державний суверенітет.

Яке місце України в тих процесах? Про це буде мова в наступній статті.

Україна не стоїть осторонь великих народних здвигів, які сьогодні проходять в Східній Європі і в самому Совєтському Союзі. Навпаки, її досягнення порівняно доволі серйозні.

Про це зокрема свідчать події 1989 і попереднього року, коли відродилася своєю діяльністю Українська Гельсінкська Група під новою назвою Української Гельсінкської Спілки (УГС), постали нові неформальні організації, як Товариство української мови ім. Т. Шевченка, Меморіал, Зелений Світ, Спілка Незалежної Української Молоді, Товариство Лева, Асоціація Незалежної Творчої Інтелекції, окремі політичні групи і, зокрема, коли і ініціативи окремих членів Спілки Письменників України та Інституту Літератури Академії Наук УССР, постав Народний Рух України за Перебудову (НРУП), або просто Рух, який полонив уяву і змобілізував до активної дії ширші кола української суспільності в різних областях України. Великою подією в житті українського народу став вихід з підпілля і виснаження права на реєстрацію віруючих Української Католицької Церкви і творення організаційної структури Української Автокефальної Православної Церкви, релігійне відродження взагалі, врешті, успішні спроби організації незалежного робітничого і профспілкового руху. Вимовними подіями стали тепер, немислимі давніше масові демонстрації населення України, публічні походи під національними прапорами, відродження національної символіки.

Мезоною подією в житті України був установчий з'їзд Народного Руху України за Перебудову у вересні 1989 року. За весь час існування совєтської влади в Україні, а напевно від часу 1930 років — це було перше публічне форум, на якому поверх тисячі делегатів так відважно і мужньо заговорили про трагічне становище нації і про потребу рятувати її від катастрофи. Далі, з'їзд Руху був першою та успішною пробою створити ширшу органі-

зовану формуцію, як інструмент організованої чи координованої дії в обороні національних, культурних, соціальних екологічних, та економічних інтересів українського народу та всіх меншостей України. Успіх Руху також у цьому, що його ініціаторам пощастило випрацювати поступову платформу, на базі якої можна об'єднати найширші творчі сили сучасної України незалежно від світоглядно-політичних профілів, національного чи соціального походження, економічних і побутових потреб. Крім того, Рух зумів протистояти організованому наступові бюрократичної і шовіністичної реакції та, незалежно від цього, а може й завдяки цьому зумів розбудувати свої клітини в різних частинах України і виявився серйозним чинником сили, зосередивши свої зусилля на конкретних завданнях дня, зокрема, останньо, на підготові до виборів до Верховної та місцевих рад УССР, в березні ц.р.

Відзначити треба й те, що завдяки Рухові та іншим неформалам, зокрема Українській Гельсінкській Спілці, сьогодні в Україні стали відомі громаді прийнятні кількості, а може і кількості імен з кола літераторів, учених, професійної інтелекції і робітництва, з кола народних депутатів СССР і кандидатів в депутати до рад в найближчих виборах, яких можна вважати достатньою репрезентативними постатями, що можуть говорити в імені українського народу та національних меншостей України. Це особливо важливе коли усвідомити, що донедавна, без тих людей, існувала майже порожнячка. Бо ж важко було послатися на офіційних діячів уряду УССР, чи загалом на київську бюрократію як на репрезентантів народу. Такими репрезентантами не уважав їх ні сам народ ні чужинці.

Вкінці, заслугою діячів українського відродження останніх років є те, що вони своєю діяльністю не тільки причинилися до зрушення громадської думки і мобілізували організовану дії частини суспільства, але що вони взагалі ввели в громаді віру в українську ідею, в українську людину, в її спроможність піднятися з національного приниження, зневіри чи байдужості.

Закінчення буде.

Далеко від рідного міста Броди в Торонто, 24-го вересня несподівано погасло життя колишньої артистки галицьких театрів св. п. Єлисавети-Лізи з Радванських Мусій. Погасло в неділю, саме тоді, коли над нашим містом розносилися гомін церковних дзвонів, складаючи вірних на Господню молитву.

Похоронні обряди з Панахидою і св. Літургією відбувалися в каплиці Кардинала і у Свято-Миколаївській церкві з прощальними словами отців Дмитра Панькова і Ярослава Левицького. Тіліні останки спочили на цвинтарі Преспект.

Преспект залишила в жалобі родину: чоловіка Романа, сина Юрія з дружиною, доньку Марту з чоловіком, три сестри: Клявдію, Надію і Ольгу з родинами, брата Анатолія, сестринку Віру Ке-Павлюк з родиною, дальною родиною в Канаді, Америці і Україні, своїх земляків Бріджан і багато приятелів у Торонто, які численно зійшлися, щоб відправити її в останню дорогу-вічність.

Ліза народилася в Бродях у відомій музикальній-співувальній родині Радванських. Батьки її — наділені непересічно гарними голосами, від наймолодших літ своїми сольовими напівами церковних псалмів во-звеличували храми Божі, як і також працювали для добра своєї громади й культури, та старалися щоб їхні діти наслідували їх, та чимсь визначились, не змарнувавши свого Богом даного таланту. Їхні надії не за-вершилися, бо їхні діти усяк-де виступали як музиканти, акторські здібності й гарні голоси, всеціло віддали себе на службу рідному наро-дові, включившись в церков-не й національно-культурне життя свого рідного міста. Своїми сольовими прикрашували брідський хор „Боян“ під керівництвом славного о. М. Осад-ци, брали участь в аматор-ських гуртках, а пізніше в мандрівних театрах, які час-то відвідували Броди.

Ліза була обдарована со-прапом лірично-кольора-турного характеру і дов-гий час працювала в га-лицьких театрах, по біль-шості в співучих ролях.

За большевицької й ні-мецької окупації була повноцінним членом Львів-ської опери аж до виїзду на еміграцію.

До 1939 року в Галичині, під чоботом польської вла-ди, театр був носієм культу-ри. Актори їздили з міста до міста, від села до села, при-возили з собою світ ілюзій, краси, історію й патріотич-не натхнення. Театр вносив в серця нашого народу світ-ло надій й дух опору. Ми-стецтво й література діяли, як могутня зброя там, де іншої зброї неможливо бу-ло уживати. Це єдиний засіб

Відійшла у вічність актриса

Св. п. Є. Мусій

раджувати, потішати й ши-ро жартувати, сміятися й спокушувати до усмішок навіть у найтяжчих хвили-нах своєї недуги.

В останніх двох роках свого життя, вона зносила свій важкий хрест терпін-ня без нарікань, з оптимістич-ною усмішкою і мужньо, по-християнському доне-сла його до кінця своєї Гол-готи.

На трині, за ініціативою приятелів покійної, пере-дано збірку на пресу в сумі 331.75 дол., з чого приділе-но 150 дол. на прес-фонд

Ольга Павлюк

У Сороковий день смерті
моєї найдорожчої дружини

бл. п.

АННИ КАРОЇ

відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в четвер, 25-го січня 1990 р. о год. 7:30 рано

в українській католицькій церкві

св. Петра і Павла в Джерзі Ситі, Н. Дж.

В цей день прошу ласкаво всіх наших знайомих згада-ти покійну у своїх молитвах.

З глибини душі дякую, зокрема всім, що відправили мою дружину в останню дорогу.

Нехай Всевисшій винагородить сторицею.

Муж ВОЛОДИМИР

Ділимось сумною вісткою з Родиною і Приятелями,
що в неділю, 21-го січня 1990 р. по тяжкій недугі
на раку, відійшов у Вічність
наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО І БРАТ

бл. п.

ВОЛОДИМИР ЗАВАДОВИЧ

ур. 4-го липня 1910 р. у Львові,
співосновник і довголітній член УСО „Тризуб“.

Горем опечалені:

ДАРІЯ — ДРУЖИНА

БОГДАН І ХРИСТІЯ — діти

ЗЕНОН — БРАТ з дружиною ЛІДОЮ

і доньками МАРТОЮ І ДІЯНОЮ

МИКОЛА СИВІЙ з дружиною ІВАНКОЮ

і сином ТЕОДОРОМ

братанки

ПАРАСТАС в п'ятницю, 26-го січня 1990 р. у похоронно-

му закладі Насевичів при 109 East Tabor Rd., Філадельфія, Па.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА в церкві Благовіщення,

Meirrose Park о год. 9-й рано в суботу, 27-го січня 1990 р., а

опісля Тіліні Останки будуть перевезені на цвинтар св. Марії на Fox Chase, Philadelphia, Pa.

МАЄМО НА СКЛАДІ

НОВУ КНИЖКУ

LUBOMYR LUCIUK

and

BONDIAN S. KORDAN:

ANGLO-AMERICAN

PERSPECTIVES ON THE

UKRAINIAN

QUESTION 1938-1951

A DOCUMENTARY COLLECTION

Published by The Limestone Press,

Kingston, Ontario, — Vestal, New York

1987, printed in Canada by Brown and

Martin Ltd., pages 242. Price \$20.00

The residents of New Jersey add 6% sales

Tax.

Documents, which indicate the relation

ship between the Ukrainian independence

movement and the leading powers of the

Western alliance before, during and after

the Second World War.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Стоп \$42, ціна \$20.00 з пересилкою

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью-Джерсі обо-

в'язує 6% ставкового податку

тижневика „Новий Шлях“ і 150 (в американській валю-ті) на прес-фонд шоденника „Свобода“.

Замість квітів на свіжу могилу св. п. Лізи Мусій склали: по 50 дол. — Ко-мітет Бріджан, Ніна і Роман Тарновські; по 25 дол. — Василя Козаченко, Ольга Павлюк; по 20 дол. — Ірина Гомонко, Нуся Наливайко-Мельник, Марія Молодеш-ка, Бронислава Мельник, Марія Дунець з небіжом зі Львова Тарасом Проко-пом, Берні Бравн, Ірина Павлюк-Петрига; 31.75 — Ю. В. М.

В ЖЕНЕВІ РОЗПОЧАЛИСЬ американсько-советські розмови у справі зменшення далекобійних балістичних ракет. Загально передбачується, що до чергової зустрічі президента ЗСА Джорджа Буша з генеральним секретарем ЦК КПРС і президентом СРСР Міхаїлом Горбачовим в чер-ні цього року, представники перемовуючих сторін вже зможуть приготувати рамовий план угоди, що його при кінці 1990 року зможуть підписати представники обох надпотуг. Існує переконання, що ЗСА і СРСР погодяться на зменшення ракет і взаємну контролю.

Ділимось сумною вісткою,
що в п'ятницю, 12-го січня 1990 р. на 83-му році життя
відійшов у Вічність
наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ І ВУЙКО

бл. п.

ЛЕВ КАЗЕВИЧ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в каплиці на Mount
Olivet Cemetery, Wheat Ridge, CO. де і зложено Тіліні Остан-

у глибокому смутку:

дружина — ОЛЬГА

дочка — ТЕОДОЗІЯ з мужем ЄВГЕНОМ

ФЕДАКОМ, синами МИРОНОМ І

НЕСТОРОМ з дружинками

син — БОГДАН з дружиною ЛІДІЄЮ і дітьми

АНДРІЄМ, МАРКОМ І ХРИСТИНОЮ

сестри —

СТЕФАНІЯ з мужем ВАСИЛЕМ БАБІЄМ

і дітьми ЛІДІЄЮ, БІЛОУС з родиною І

АРЕМОЮ

ТЕОФІЛА в Югославії з Родиною

ІВАННА в Польщі з Родиною

і дальша Родина на рідних Землях

З глибоким смутком повідомляємо все Членство ООЧСУ
і Українській Громаду, що в неділю, 14-го січня 1990 р.
по тяжкій недугі на 84-му році трудовитого життя
відійшов у Вічність у Філадельфії, Па.

сл. п. інж.

Мирон Ганушевський

провідний член ОУВФронта, кол. голова 6-го Відд. ООЧСУ,
довголітній голова ОУА „Самопоміч“, член Управи Відд.
УККА, провідний член пластового куреня „Чорноморці“ та
суспільно-політичний діяч в минулому в Україні і в Америці.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 19-го

січня в похоронному закладі Насевичів, а в суботу, 20-го

січня 1990 р. в церкві св. Миколая при 24-й і Паппер вул. та

на цвинтарі Пресватої Діви Марії на Факс Чейсі, Па.

Опечалений горем дружини Теофілі, Сестрам, Братам

і всій Родині Покійного висловлюємо наші найглибші спів-

чуття.

Прохаємо про молитви і замість квітів на могилу датки

на пресфонд „Національний Трибуни“, або на радіову про-

граму ОУВФронта „Українська година“, 800 Норт 23-тя вул.,

Філадельфія, Па. 19130

Управа 6-го Відд. ООЧСУ

у Філадельфії, Па.

Ділимось з приятелями і знайомими сумною вісткою,
що в Чикаго, Ілл., в неділю, 21-го січня 1990 року,
відійшов у Вічність
наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ЗЯТЬ, ШВАГЕР І ВУЙКО

св. п. інж.

РОМАН ПРОЦІВ

Горем прибіта родина:

дружина — ЯРОСПАВА

дочка — АДРІАНА

тесть — МИХАЙЛО ХРИНІВСЬКИЙ

швагер — ОРЕСТ ХРИНІВСЬКИЙ з дружиною ВАЛЕЮ

братанки — ДАНА І ЛІДА

Ділимось сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими, тут і за океаном,
що в п'ятницю, 19-го січня 1990 р. о півночі
упокоїлася у Бозі на 82-му році життя
по довгій і тяжкій недугі
наша найдорожча і незабуття
ДРУЖИНА, МАМА І БАБУНЯ

бл. п.

МАРІЯ ВОРОНА ДМИТРІВНА з дому ЛИСЕНКО

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 22-го січня 1990 р. в українській
православній церкві св. Андрія перевозованого в С. Бавід
Бруку, Н. Дж.

Залишилися в глибокому смутку:

муж — РОМАН

дочка — НІНА з Родиною

сини —

ВАЛЕНТИН з Родиною

ПЕТРО

дочка — АННА з Родиною

сини —

АЛЕКСАНДЕР з Родиною

РОМАН

сестра — АЛЕКСАНДРА з Родиною

племінниця — НІНА з Родиною

Родина на Україні

Ділимось сумною вісткою,
що в суботу, 20-го січня 1990 р.
на 69-му році життя
відійшов від нас
МУЖ, БАТЬКО І БРАТ

бл. п.

Ярослав Заньків

Дружина — АННА

Син — ІГОР

брати —

ВОЛОДИМИР І МИРОСЛАВ

УСВТ „Чорноморська Січ“
в Ньюарку, Н. Дж.

у глибокому смутку повідомляємо своїх Членів і Симпатиків,
що в неділю, 14-го січня 1990 року, відійшов у Вічність
на 96-му році життя

бл. п.

ВАСИЛЬ КУЧКУДА

довголітній член Т-ва, кол. член Управи і Ділового Комітету
придбання Дому УСВТ „Чорноморська Січ“, Добродій
Спортової Школи „Ч. Січ“, журналу „Наш Спорт“ і
„Січової Фундації“.

ПАНАХИДА з участю Управи Т-ва, відбулася у вівторок,
16-го січня 1990 р. в похоронному закладі Литвин і Лит-
вин. ПОХОРОН відбувся в середу, 17-го січня ц. р. з церкві
св. Івана на українській православній цвинтар св. Андрія
в С. Бавід Бруку, Н. Дж.

Опечалений дружини Пелагії, сестрі Катерині в Україні та
ближній і дальшій Родині, передаємо вислови щирого
співчуття.

Управа УСВТ „Чорноморська Січ“

У глибокому смутку повідомляємо,
що в п'ятницю, 19-го січня 1990 р., після тяжкої недуги
відійшов у Вічність

бл. п.

Павло Дмитрович Гаврилюк

ПОХОРОН відбувся 22-го січня 1990 р. на українському
православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавід Бруку, Н. Дж.,
про що повідомляє Родина

НАТАЛКА — дружина
ІГОР — син з дружиною
ЛЮДА — дочка
ПЕТРО, ЛІЗА, ІВАСИК — внуки

Ділимось сумною вісткою,
що дня 5-го січня 1990 р.
відійшов у Вічність
на 69-му році життя

бл. п.

ФЕДІР БОЙКО

Нар. на Чернігівщині і там учителював. В Америці прожи-
вав в Чикаго, Ілл., в останніх роках в Голлівуді, Флориді.

У глибокому смутку:

дружина — ОЛЬГА

син — БОГДАН

кузина — ЄВГЕНІЯ ДІНЕР з родиною

швагерка — ГЕДВІГ з Родиною

ВІЧНА ЯОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Українська Вільна Академія Наук

запрошує Громадянство на

ДОПОВІДЬ

ВЯЧЕСЛАВА

БРЮХОВЕЦЬКОГО

д-ра філологічних наук, члена Спілки письменників України
та провідного ідеолога Народного Руху за перебудову на
Україні

на тему

РУХ І НАСТУПНІ ВИБОРИ

НА УКРАЇНІ

Конференція відбудеться

в неділю, 28-го січня 1990 р. о 2-й годині дня
в Будинку Академії в Нью Йорку
206 Захід 100-та вул. Тел.: (212) 222-1866

Український Народний Дім Інк., Нью Йорк, Н. Й. 10003

140-142 Друга Авеню

Неділя, 4-го лютого 1990 р., год. 2:30 по пол.

КОНЦЕРТ

Гостинний виступ мистців з України:

ДМИТРО ГНАТЮК — баритон, соліст

київської опери

ІРИНА ДАЦЬ — солістка київської опери

Ансамбль Київської Державної Фільгармонії

„РІДНІ НАСПІВИ“ (10 осіб)

Мистецький керівник: Анатолій Мамалига

Вступ: 15 дол.

НЕ ПРОПУСТИТЬ НАГОДИ.

Ділимось сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими, тут і за океаном,
що в п'ятницю, 19-го січня 1990 р. о півночі
упокоїлася у Бозі на 82-му році життя
по довгій і тяжкій недугі
наша найдорожча і незабуття
ДРУЖИНА, МАМА І БАБУНЯ

бл. п.

МАРІЯ ВОРОНА ДМИТРІВНА з дому ЛИСЕНКО

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 22-го січня

В п'ятницю, 17-го листопада пр. в Нью-Йорку у власних приміщеннях відбулись вже 41-й з черги Загальні збори Українського Інституту Америки (УІА).

Збори відкрив голова УІА інж. Володимир Назаревич, який привітав присутніх, попросив їх вшанувати охочий до пам'яті померлих в останньому році членів Інституту та передати далі ведення зборами магістрів Володимирів Баранецькому Секретарю Ладі Сочинська, яка також прочитала звіт з минулорічних зборів.

У вітлах Управи першим виступив В. Назаревич. Він ствердив, що основний УІА, сл. п. В. Джес, закуповуючи цей імпульсний дим, думає передати його, як амбасаді, українському уряду, коли постане воля, незалежна і суверенна українська держава. Події, які проходять під сучасну пору в Україні, дають надію, що цей час може прийти скоріше, ніж ми це недавно думали. В міжчасі цей дим мав стати культурною амбасадю нашої громади, де можна б плести багатогранну діяльність та зацікавлювати наших американських співромадян з нашою багатогранною культурною спадщиною. Інститут вірно сповідав волю покійного добродія, записану в статутах УІА, продовжував В. Назаревич, і дає цьому вияв у своїй діяльності, бо чистоту різноманітності та високим рівнем імпрез мабуть не дорівнює жодна інша організація чи товариство в цій околиці. У звіттовому часі УІА особливо втішався повзавленою діяльністю, а це з огляду на імпрези пов'язані з закін-

Відбулись Загальні збори Українського Інституту Америки

ченням ювілейного року 1000-ліття Хрищення України та приїздом багатьох літераторів, музик та громадських діячів з рідних земель, які виступали у широкій заповненні залах інституту. Ці імпрези були в цьому році під зарядом Ірени Стецури та Ярослави Геруляк.

В. Назаревич також зупинився довше над ремонтами, яких постійно вимагає цей майже столітній будинок. В цьому році, як і в попередніх, найбільш випадки інституту були пов'язані з утриманням та необхідними напрямками дому. Плани робити які треба виконати в найближчому часі виготовили архітекти Ю. Рицар та Ю. Ястремський, а Управа зобов'язалася їх перевести в життя дещо ще цієї зими, а решту на весні 1990 року. Кошти утримання дому покривається з каси та приходів інституту, але зараз наш директор громадських зв'язків Ліда Савойка, навізав контакти з федеральними та стейтськими агентствами, які могли б дати допомогу на утримання цього дому як одного із американських архітектурних заповідників.

Далше звітнував скарбник УІА, інж. Зенон Бабюк. Він перейшов поодинокі позиції із фінансових звітлень за останній фінансовий рік, що скінчився 30-го вересня 1989 року. Він відмітив, що приходи вносили 146,806 дол., а розходи 140,644 дол., так що на кінець року залишився чистий прибуток в сумі 6,162 дол. В рубриці приходів найбільші

позиції складались з імпрез (60,438 дол.), датків і членських вкладок (46,568 дол.) та приходів з інвестицій (29,691). У розходах найбільш видатки були зв'язані з утриманням та напругами дому (26,111 дол.), платнями (24,550), імпрезами (22,967) та забезпеченням (14,518). В загальному, майно інституту (враховуючи вартість будинку по частинно заморозованих початкових коштах) вносило 765,067 дол. Фінансові звіти були видруковані та роздані присутнім членам.

З черги голова містечкового комітету Я. Геруляк поділилась з присутніми успіхами, якими втішались влаштовані нею містечкі виставки. На закінчення ювілейного року 1988 відбулася в інституті виставка сучасного релігійного мистецтва, а на весні 1989 року виставка афіш, що ретроспективно відслідковувала багатогранне культурне життя української діаспори. В жовтні була тут виставка творів О. Грищенка, а на днях відкривається виставка, підготована спільно з НТШ, під заголомком „Життя та мистецтво Т. Шевченка“, на якій будуть показані зразки його видатних мистецьких творів.

Загальною про імпрезову програму інституту звітнула І. Стецур, директор імпрезової діяльності. Вона подала довгий ряд імпрез, які відбулись в інституті у звіттовому часі, підкреслюючи окрема ряд музичних концертів, що притягали не тільки численну українську публіку, але також неукраїнських любителів музики. Між виконавцями були такі загальновідомі майстри і композитори з України як В. Загорцев, Е. Станкович, О. Кива, І. Карабін, О. Слободяник зі сном, та О. Криса з дружиною Тетяною Чекиною та синами. Високий рівень цих майстрів та їх світовий стаж дає нагоду започаткувати та широко розголосити в американській пресі серію успішних концертів під назвою „Музика в Інституті“. Тут також відбулись концерти камерного ансамблю „Нова“ під керівництвом Лариси Крупи, вечір оперного рециталу Ольги Боднар-Талін та її американських співвиконавців, попис учнів Українського Музичного Інституту, вечір молодих талантів та інші. В серії літературних вечорів читали свої поезії І. Ринарук (з України), Б. Бойчук, М. Ревакович, Л. Гауру, Ю. Тарнавський та Л. Палій. Літературні вечори організувались у співпраці з Нью-Йоркською Групою. Також члени Академії Наук України, д-р М. Жулинський та проф. Р. Іванченко, виступили в Інституті з доповідями про національний і культурний релікс на рідних землях. Тут же відбулись щорічні святкування Тисячоліття Слов'янської Спадщини, які притягають численну публіку усіх слов'янських народів. В грудні 1988 року Інститут вшанував на своєму вже традиційному, святочному, річному бенкеті пам'яті наших великих Метрополітів, Андрея Шептицького та Василя Липківського, а в 1989 році Української Мови вшанувало як Українців Року мистців слова Святослава Гордицького та Ліду Крушельницьку. В закінченні І. Стецур підкреслила потребу співпраці з Українським Музеєм в Нью-Йорку.

Про заходи пороблені для отримання фінансових датків (грентс) на віднову дому від державних агентств звітнула Л. Савойка, а голова Молодих Професіоналів при УІА Люба Кос розповіла про працю цього гуртка, згадуючи часті сходи де вони обмінювались інформацією про свої про-

фесійні зайняття та можливості використання їх у загально-громадських акціях. Великою популярністю серед неукраїнців втішаються курси писання писанок у Великодньому часі, а серед наших молоді щорічні прогулянки на кораблі та товариські вечори.

У відсутності директора Українського Дослідного і Документального Центру (УДЦ) проф. Т. Гунчака, звітнула його заступниця Олена Несіна. Вона описала, що завданням центру є збирання, збереження та видання документів про українців та події на Україні в ХХ столітті. УДЦ співпрацює з Українським Історичним Товариством у виданні книги про масові вбивства в Вінниці а зараз підготує два томи, один під назвою „Карпатська Україна“, а другий, що покриватиме період 1940-41 років. В обидва томи входить документальна інформація з архівів західних держав. УДЦ уже зібрав понад 60,000 документів, які тепер каталогуються та зберігаються на третьому поверсі УІА.

У запитках та завагах до звітів забирали голос Е. Іванів, А. Шуль, Я. Моцюк, д-р Ю. Савицький, О. І. Балабан та А. Рак. Вони торкалися головних питань членства, записів членських в плат та датків і книговодства, а члени Управи давали відповіді на їх питання.

В цьому часі Верифікаційна комісія в складі Я. Кришталівського, голови, В. Гнатівського та А. Пащука, члени, закінчила перевірку уповноважень та зареєстрованих до голосування членів. У своєму звіті Я. Кришталівський оголосив, що присутніх в залі було 36 членів, а заступлених через писемні уповноваження 244. Усіх повних членів на день Загальних зборів було 315. По вислуханні звіту присутні одностайно прийняли попередньо прочитаний протокол із минулорічних загальних зборів та звіт Управи.

Згодом приступлено до вибору чотирьох членів Дирекції на місце тих, яких терміни скінчились, тобто В. Назаревича, З. Бабюка, д-ра Волтера Петришина і Е. Котлярчука. Від Номінаційної комісії Дирекції Йосип Лисогір запропонував інж. Марію Гончаренко, Любу Кос, В. Назаревича та З. Бабюка. Р. Галіс підтримав цю пропозицію. Другу лису в складі д-р Ю. Савицький, Р. Чайковський, В. Володчук та Я. Геруляк запропонував зі залі А. Шуль, а І. Стецур підтримала. На бажання проponentів обидвох лист присутні рішення голосувати за списками радше чим індивідуально за поодинокими кандидатами. У передбаченому порядку голосування члени, які брали активну участь у працях інституту або підтримували його фінансово. Інші кандидати Номінаційної комісії Дирекції також уважали дотепершній вклад праці в діяльність інституту необхідною кваліфікацією для вибору. Д-р Ю. Савицький, говорячи в імені усіх своїх співкандидатів, підкреслював потребу наладнання канцелярського та фінансового відділення інституту, збірний фонд для піднесення фізичного стану будинку та, понад все, припливу до Дирекції нових, молодших, компетентних та енергійних сил в заміну тих, які вже є в Дирекції довгі роки. У висліді голосування листа Номінаційної комісії була прийнята переважачою більшістю голосів.

По заключних дискусіях та пропозиціях, в яких забирали голос Я. Кришталівський, А. Шуль, проф. Я. Пеленський, д-р С. Ворох, Л. Пахолок, І. Куровицька, О. Роговська та інші, збори вирішили доручити Дирекції скликання Статутної комісії для перегляду оригінального статуту, висилку усім членам періодичних фінансових звітів та бюлетенів і укласти річну вkladку у висоті 100 дол. від кожного члена або родини. По закритті зборів присутні ще довго при перекусі обмінювались думками про працю та майбутні плани УІА.

Михайло Данилюк ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК

В-во Свобода, Нью-Йорк
Джерзі Сіті, 1968, стор. 296
Ціна \$10.00 з пересилкою
Мешканці Нью-Джерсі обов'язково 6% продажного податку
Замовляти
Svoboda Book Store
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Улас Самчук СЛІДАМИ ПІОНЕРІВ

Епос Української Америки
IN THE FOOTSTEPS OF THE PIONEERS
Sage of Ukrainian America
Книжка у твердій зелено-темній оплотній обгорі з мистецьким написом в оформленні Богдана Титли у видавництві УНСОЮЗУ „Свобода“
268 сторінок, ціна 15 доларів з пересилкою
Замовляти можна в книгарню відділі при „Свободі“, пересилкою чи готівкою, або грошовий переказ.
Svoboda Book Store
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Н.Н.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Східнонімецького уряду Ганс Мюров, який понав'язав довіру в народі, погодився на перебудову свого уряду з участю опозиційних партій. „Ця пропозиція є не тільки дружнім жестом у сторону опозиційних партій, але вимогою часу“, — заявив прем'єр Мюров, знаючи, що наріз домагається далі демократизації системи. Вміжчасі заіснували труднощі в комуністичній партії Східної Німеччини і чимало членів домагались від керівництва радикальних змін, або розпущення компартії. В кінці 1,800 делегатів вирішили не розв'язувати компартії, але натомість переважно більшу частку осіб, які співпрацювали з режимом Еріха Гонекера. Такої долі позбавленого члена компартії зазнав на пленумі Егон Кренц, недавній перший секретар компартії НДР.

НА ПЛЕНУМІ КОМУНІСТИЧНОЇ партії Югославії більшість голосів була прийнята постава яка позбавляє комуністичну партію спеціальних привілеїв і дозволяє на існування інших політичних партій, які можуть вільно змагатися у виборах, практично на усі державні пости. Голосуванням про позбавлення привілеїв не вдалось однак осунути внутрішні непорозуміння, які існують вже від довшого часу між Центральним Комітетом партії і республіканськими партійними комітетами. Представники Словенії й інших закладають ЦК партії, що вони зумисно створили три відгалуження комуністичної партії, щоб робити враження перед народом про поширення демократичних свобод. Крім того, 1,654 делегати проголосували за резолюцією, щоб Югославія включилася до європейської спільноти і стала демократичною країною західного стилю. Тільки 28 делегатів голосували проти такої постанови. Без сумніву голосування є перемогою прихильників далекоїдучої реформи і перемін та плюралістичного суспільства. Біда тільки в тому, кажуть західні спостерігачі, що в Югославії немає згоди між республіканськими і на цьому тлі можуть розпочатися нові пристрасті.

ІРАНСЬКЕ РАДІО ПОВІДОМИЛО, що Советський Союз закрив усі переходи на советсько-іранському кордоні, зокрема в районі Азербайджану, дозволивши повернутись на батьківщину тим азербайджанцям, які вийшли звідси, або тимчасово покинули територію СССР. Релативно вільний перехід кордону тривав між Іраном і СССР майже два тижні і в тому часі до Ірану перейшло понад 20,000 азербайджанців, особливо тоді, як почалися сутички між ними і вірменами. Москва підозрювала, що Іран постачає зброю й амуніцію для азербайджанських націоналістів, що у свою чергу збільшили ударну силу азербайджанського Народного Руху в боротьбі з вірменами і советським військом.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Джорджа Буша проголосила в понеділок, 22-го січня, свої наміри зменшити, а в майбутньому скасувати взагалі, обмеження на вивіз компютерів та іншого телекомунікаційного обладнання до країн Східної Європи. Рішення відноситься до Мадярщини, НДР, Польщі та Чехо-Словаччини, тобто до країн, які скасували тоталітарний комуністичний режим та встали на шлях розвитку ринкової економіки. Зміна у напрямі потепління зовнішньоекономічної політики з країн Східної Європи відкриває для американських компаній багатотисячний мільйонний ринок, особливо для тих, що продукують компютери та телекомунікаційне обладнання. Пропозиція, яку запропонувала для розгляду Адміністрації Рада крайової безпеки не включає покищо Советського Союзу та планує забезпечення заходів, щоб нова технологія не перевозилася із країн Східної Європи до Москви. Особливо занепокоєння у цій справі висловив Пентагон; Варшавський Пакт все ще існує і Советський Союз все ще має вирішальне слово, отже не має гарантії, що американські компютерне обладнання не буде використане Москвою у військових цілях.

Стараяться...

(Закінчення зі стор. 1)

Він продовжував творити й за колючим дотомом... Талант поета здобув міжнародне визнання. Василь Стус — почесний член ПЕН-клубу.

Ми глибоко переконані, що, якби Василь Стус дожив до ХХХІІ з'їзду КПРС, він вийшов би на свободу і взяв би зараз найактивнішу участь у перебудові. На жаль, сталося інакше — поет загинув в ув'язненні, а його рукописи останніх літ і досі не видані дружиною та синами. Керівництво Спілки Письменників України, окремі літератори неодноразово ставили питання перед партійними та судовими органами республіки про реабілітацію поета, — та кожного разу отримували чи усну, чи письмову відповідь: для реабілітації немає, мовляв, підстав... Але ж це — елементарне небажання окремих керівних осіб визнати факт кристичного беззаконня, яке панувало в застійні не двадцятиріччя, елементарне прагнення втекти від відповідальності за свавільні й порушення прав людини в Радянському Союзі.

Підіймаючи голос на захист незалямованого імені Василя Стуса, водночас ми хочемо звернути увагу громадськості й на інші

літературні постаті, які теж потребують реабілітації.

Багато років страждав за колючим дотомом талановитий перекладач та публіцист Валерій Марченко. Він загинув, як і Стус, загинув ще молодшим... Його ім'я, його творчість повинні бути повернуті нашій культурі. Так само потребують громадської та судової реабілітації імена та твори таких письменників, як Іван Світличний, Євген Смерський, Ігор Калинець та всі інші, засуджені за сфабрикованими справами...

Ми знову звертаємося — оцим колективним листом — до партійних та судових органів України: давайте переглянемо справу Василя Стуса, видамо належним обсягом і тиражем його поезії, переклади, публіцистичні та літературно-критичні праці, його листи.

Кращі його твори повинні увійти до шкільних підручників та хрестоматій, його чесне й благородне ім'я повинно засяяти в назвах вулиць, бібліотек, клубів. Народ повинен знати творчість одного з найталановитіших, найчесніших і найбезстрашніших своїх синів.

Ми підтримуємо нашої земляка космопатру Павла Поповича на захист пам'яті Василя Стуса.

Вважаємо, що судова та громадська реабілітація Василя Стуса стане ще одним кроком на шляху до правового суспільства, стане ще одним збудовком перебудовного процесу.

Крім відкритого листа газета помістила фото В. Стуса і декілька вибраних поезій під загальним заголовком: „Сховатися од долі — не судилось“.

НА ПРОДАЖ

УВАГА! ЛЮБИТЕЛІ МАЛЯРСТВА! Вперше у продажі 16 картин відомої і популярної української малярки ТАЇСИ ЗАЙЧЕНКО
Зацікавлені у купівлі звертаються на число телефону: (415) 752-5546 або (415) 752-5721

Економіка...

(Закінчення зі стор. 2)

кати непорозуміння відносно ревізії кордонів з Польщею і Чехо-Словаччиною. Остаточне рішення западе вносно. Німеччина просить відкласти це до кінця року, після виборів в Німеччині. Не виключене, що Великобританія пристане, але з конструктивним аргументом, бо європейські підприємства зменшать конкуренцію, а спільна монета нічого не допоможе 14 міль. безробітним. Останнім часом шість інших держав: Австрія, Фінляндія, Ісландія, Норвегія, Швеція і Швейцарія через наглі економічні і політичні зміни в країнах Східної Європи хотять пристати до Європейської спільноти. Згадані держави з 32 міль. населення належать до Асоціації вільної торгівлі з торговельним оборотом 880 міль. дол. Торговельний оборот держав Європейської спільноти 220 міль. дол. річно. Дещо з шестидесяти держав мають торговельний і оборонний союз з СССР. Переговори відносно об'єднання тривають, оскільки договори створюють сильний торговельний союз 18 держав з 366 міль. населення. Останнім часом Польща, Мадярщина і Югославія також бажують пристати, а просять Туреччину і Болгарію відкинути.

У Бразилії інфляція в грудні зростає до 54 відс., консумційні ціни за 1989 рік на 1,750 відс., монета крупаду утратила 16 відс., на вартості, офіційна ціна 11.7 за 1 дол. Уряд бореться із заборговуванням (110 міль. дол.) і інфляцією.

В Аргентині економіка сильно захиталася, уряд від восьми місяців не платить рат від 60 міль. дол. заборговувань через зростаючі платні і ціни, найбільше на бензині (60 відс.) інфляція зростає на 50 відс. місячно, тому уряд зменшив випуск і продаж гроша на ринок. Валюта австралійська протягом року три рази здевальвована, останнім часом на 50 відс. Офіційна ціна нині 660 австрал. дол. за одного долара, останньо збільшилася з 1,500 до 3,500 австрал. дол. за 1 дол. замкнули на два дні біржу, тому уряд хоче здохризувати. Приватні економісти і фінансисти поділені: одні — за бо доларова економіка може, уряд має вже 5 міль. дол. капіталу, а 50 міль. дол. інвестицій за кордоном (найбільше з усіх заборгованих держав), інші проти, бо може скомпліктувати менше продукційну економіку. Нові обмеження уряду відносно заробітних платень і цін останньо дещо зменшили інфляцію, дефіцит і економічна анархія поправляється. Дві інші держави: Панама і Ліберія також вживають долар.

Перу через несплатування протягом п'ятих місяців залеглих рат хочуть викинути з Міжнародного фонду, до якого належить 151 держав, грозить позбавлення членства. Уряд заборгований в М.М. Фонді, Світовому банку і Міжнародному банку розвитку (1,65 міль. дол.). Останньо вислав до М.М. фонду 44 міль. дол. рату з просьбою відсунути сплати рат через нову економічну програму. Спеціальна місія М.М. фонду перевіряє нову програму, бо країна в критичному економічному положенні, інфляція зростає до 2,700 відс. консумційні ціни зростають на 35 відс., безробіття 20 відс.

Південна Корея, через великі торговельні зиски помагає ЗСА зменшити торговельний дефіцит на 5 міль. доларів. Президент Рог, відвідаючи в жовтні ЗСА, просив затримати в Кореї

44,000 американського війська, за яке платять 288 міль. дол. річно і збільшити до 340 міль. дол., бо зменшення стан може штовхнути Північну Корею до інвазії. Обіцяв збільшити імпорту американських продуктів і зменшити імпортові тарифи. В грудні уряд замовив 120-моторових літаків типу Ф-16 і Ф-18 у фірми Мек Донелл Даглес, за 4 міль. дол., з яких 48 збудованих у ЗСА, а решта в Кореї. Останньо навізав консулярні зносини і поширив торгівлю з СССР, Мадярщиною, Польщею і іншими країнами Східної Європи.

ШКІРНІ

НЕДУГИ

РАК ШКІРИ

ВЕНЕРІЧНІ

ХВОРОБИ

ЗАБІГИ ПРОТИ ВТРАТИ

ВОЛОССЯ

ЗАСТРИКИ COLLAGEN

ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК

JIM

BARAL, M.D.

ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ

ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської

дерматології

(212) 247-1700

210 Central Park South

New York, N.Y.

(bet. 5th & 7th Ave.)

Medicare приймається

Пациєнти приймаються тільки

за домовленістю

Працюємо також в суботу

Можете знайти нас скоро

в NYNEX Yellow Pages

HELP WANTED

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ до одиначної дитини і легкого домашньої праці. Побажава українська й англійська мови
Тел. на число (201) 299-8638

РОЗШУКИ

ПОШУКУЮ БОГДАНА ОЛЕКСІЯ МАКАРОВИЧА народився 1907 р. Меджибізький р-н, с. Моногіївський, Україна. Повідомити на таку адресу: Elsie Skorobach, Rt. 1 Box 386-A Princess Anne, Md. 21853

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛІУС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
Funeral Director
Chapels available throughout the Metropolitan Area

So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07060
РАІСА ХЕЙЛІК, власник
(201) 647-7221 • (201) 647-3492

ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ І СТАВIMO ПАМ'ЯТНИКИ МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, МАРМОРІВ І БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВІНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАНД БУКУ, Н. ДЖ. ТА ІНШИХ ЦВІНТАРЯХ В ЗСА

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.

45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07060

РАІСА ХЕЙЛІК, власник

(201) 647-7221 • (201) 647-3492